

PM nr 258

Protokoll upprättat med ledning av anteckningar förda vid samtal med kommissarien Åke Torstensson på kriminalavdelningen den 4 februari 1987 mellan kl. 09.55 och 11.50.

Närvarande från juristkommissionen: Håkan Kyhle och Tore Samuelsson.

Torstensson har tjänstgjort på våldsroteln sedan 1969. Vid tidpunkten för mordet på OP var han inspektör och chef för en av de grupper på roteln som handlägger mordutredningar med okända gärningsmän.

Den 1 mars 1986 inställde han sig på våldsroteln vid 09.00-tiden, efter att ha läst i tidningen om mordet. Han fick då i uppgift att med sin grupp bearbeta inkomna tips som bedömdes som viktiga. Troligen rörde det sig till en början om tips som inte var registrerade. Efter någon vecka erhöll Torstensson andra arbetsuppgifter. Han fick då i uppdrag att biträda Irvell med att läsa och klassificera inkomna tips. De tips som bedömdes intressanta behandlades med för tur medan andra fick vänta något. Alla s.k. "tokbrev" och därmed jämförbara skrivelser lades dock åt sidan utan att registreras. Torstenssons arbete med att biträda Irvell pågick mars månad ut.

up i §
utredningslagen

Ledningsgruppen informerades om uppgiften. Informationen ifråga lämnades av utredningsmannen personligen. Den fortsatta utredningen i saken verkställdes enligt de direktiv som lämnades av ledningsgruppen. Uppgifterna kom ganska snart att visa sig så intressanta att ett särskilt avsnitt för det spåret lades upp i registret. Vidare fann man det angeläget från ledningsgruppens sida att fortsättningsvis ha en nära kontakt med den utredningsgrupp som höll i ärendet. Det ordnades därför med täta sammanträden på våldsroteln, där representanter för ledningsgruppen, Säk, rikskrim och utredningsgruppen deltog. Detta skedde någon gång i juli.

Efter semesterperiodernas slut bestämdes det att dessa sammanträden skulle hållas dagligen. Förutom de nämnda representanterna deltog till en början även åklagarna i nämnda sammanträden men efter en eller två månader blev deras närvaro allt sällsyntare för att slutligen helt upphöra. I december 1986 lades mötena ned.

Under utredningen av det s.k. huvudspåret var Torstensson chef för den styrka - cirka 20 utredningsmän - på våldshoteln som sysslade med det. Styrkan hade dock även en del andra arbetsuppgifter. Cirka 75 % av arbetet satsades på huvudspåret och resten på övriga tips.

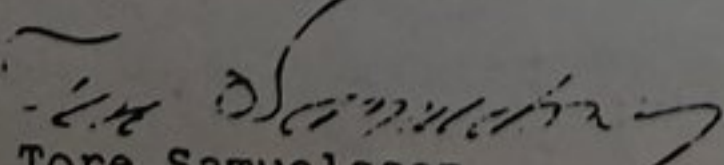
Torstensson hade vissa kontakter med åklagarna med början under sommaren. De framställningar om åtgärder som kom från åklagarna vid olika tillfällen förde han alltid vidare till ledningsgruppen för beslut. Ledningsgruppen hade därvid i samtliga fall lämnat klartecken till åtgärdernas genomförande. Torstenssons samarbete med åklagarna fungerade bra fram till tillslaget den 20 januari 1987. Då blev han dock besviken på dem eftersom de inte fullföljde aktionen på det sätt som de enligt Torstenssons uppfattning hade bort göra. Han ansåg nämligen att det var fel av åklagarna att släppa de frihetsberövade personerna innan polisen hade fått en möjlighet att kontrollera olika förhållanden och uppgifter. Torstensson ville dock inte påstå att åklagarna skulle ha gjort sig skyldiga till några juridiska felbedömningar i sammanhanget.

Åklagarna har senare lämnat en lista över åtgärder som de vill ha utförda. Wranghult har i den delen lämnat klartecken för utredningsmännen att verkställa de begärda åtgärderna.

Vid tidpunkten för samtalet med Torstensson hade en del av den personal på våldshoteln som arbetat med mordet fått återgå till sina vanliga arbetsuppgifter på roteln.

Torstensson ansåg att det var bra med en ledningsgrupp i ett ärende av det format som det här var fråga om. När det gällde informationen var det helt naturligt en svår sak med hänsyn till att spaningsstyrkan var så stor. I huvudspåret hade dock informationen fungerat bra. Tillfrågad om vilken beredskap som fanns förklarade Torstensson att våldshoteln hade en beredskapsplan men att den inte hade hållits aktuell. Roteln stod således dåligt rustad på den punkten och några praktiska övningar för personalen hade inte hållits. Allt detta hade han påpekat för rotelledningen.

Stockholm den 11 februari 1987

Tore Samuelsson

Torstensson har den 24 februari 1987 tagit del av ovanstående protokoll som han därvid godkände med följande ändring. De nämnda sammanträdena på våldshoteln upphörde troligen någon gång i oktober och inte i december som han tidigare uppgivit.